

кашъ?“ го попиталъ Зевсъ.— „Искамъ да прѣмахнешъ този законъ“. — Добрѣ ще стане, както искашъ. Слѣдъ нѣколко дена краката му били здрави. Качилъ се той на храма и започналъ да чука; чукалъ, чукалъ — нищо не ставало. Като подигнѣлъ нѣкой камъкъ, той оставалъ въ въздуха. Взелъ той че хвърлилъ чука, но и той увисналъ въ въздуха. Скочилъ самъ той, но и него сполетя сжщата участь — увисва въ въздуха. Седемъ дена висѣлъ горѣ — отъ една беля въ друга. „Ама така ли трѣбваше да бжде свѣтътъ?—Първиятъ законъ, по който ти си счупи краката, азъ го суспендирахъ. Ти може да седишъ спокоенъ и безъ счупени крака“. Тогава този майсторъ казалъ: „Прости ме, азъ виждамъ, че първото е по-добро, макаръ да има страдания.“ И сега вие искате единъ свѣтъ въ въздуха горѣ, тази е философията — горѣ въ въздуха. Казвате: „Защо е това така?“ — По-добрѣ е да бждешъ съ счупени крака и да еволюирашъ, отколкото съ здрави крака и да седишъ на едно мѣсто. И тия закони ще ти покажатъ пжтя, по който трѣбва да работишъ и да разбирашъ тия сили, съ които работишъ. Не всички сж тѣй добри, нѣкой напукъ ще гледа да те хване въ нѣкоя погрѣшка, и тогава ще платишъ всичкитѣ лихви 100⁰/₀, а не 12⁰/₀. И сега ние седимъ и казваме: „Този дяволъ да го нѣма въ свѣта.“ Каквото стане, все дяволътъ е виновенъ. Ами че дяволътъ е създалъ всички условия за работа въ свѣта. Ако го нѣмаше дявола, какво щѣше да стане съ адвокатитѣ най-първо, съ свещеницитѣ, съ лѣкаритѣ, нѣмаше да има болни хора. Хората нѣмаше да се женятъ, дѣца нѣмаше да има. Всичко туй щѣше да бжде по първичному. Сега вие се нахвърляте върху дявола. Господъ може да го махне, но ще бждете горѣ въ въздуха. И когато Павелъ се е оплакалъ, че ималъ трънъ въ плътта си, Господъ му казалъ: „Доста ти е моята благодать. Съ него може повече да работишъ“. И Павелъ казва: „Да не би да се възгордѣя, този трънъ ми е оставенъ да разсжждавамъ